

При все това, безочливи-ти католици пакъ ся не оставали отъ своите църкви, ами гледали, какъ да ся вмъкнатъ пакъ помежду ны. На 1709 г. Авст. посланикъ въ Цариградъ, Графъ фонъ Етингенъ имъ испросилъ изволение отъ великия Везиръ, Юсейнъ Кюпрюлю, да дойдатъ пакъ да проповѣдуватъ изъ държавата, съ правдина-ты, кои-то имали по-напрѣдъ. И отъ тогава вече е свободно да имъ идвать проповѣдници-ти отъ сякой орденъ, и да проповѣдуватъ дѣто щастъ; нѣ при все това, успѣхъ-ти имъ сѫ почти никакви до сега. Ные казахмы вече, че сички покатоличени Българи едва възлизатъ до 60 хиляды душъ, и то повече-то сѫ отъ покатоличени-ты между края на минжия и начяло-то на сегашния вѣкъ стары Богомили. Има-ще негли и до 80 хиляды други по свободна Гърция и острове-ты ѹ.

По-горѣ ся каза, че едно отъ благорѣмія-та и начини-ты, кои-то употребляваше пропаганда-та имъ, за да си постигне цѣльта, бѣше, да размирява народа, или кога-то бѣше въ размирѣ, да ся въвира по-между му и да си ползува отъ това. Такъвъ приятень случай за неї бѣше и на 1860 г., кога-то Българети въ възражданіе-то си докарахъ своите борбѣ за възстановление-то на народните си черкови, съ Фанариоты-ты, до единъ много високъ стъпенъ, като нерачи Велика-та черкова да даде ухо на най-законни-ты имъ желанія и оплакванія; кога-то съ упористъ-та си гы бѣше докарала до едно отчаяно вече положение за постиганіе-то на канонически-ты си правдина. Това бѣше врѣмя-то, кое-те накара католици-ти въ Римъ, да си помыслятъ вече, че е дошълъ часъ-тъ, да прибергътъ плодове-ты на толкози годишни-ты си жъртви и мѫкы за покатоличаніе-то на православни-ты въ Турско. И за да дойдатъ работата до тука, тѣ отъ като усѣтихъ още, че Българи-ти бѣнуватъ да си подновятъ народните владыци, начижа да работятъ затова. И първѣ бѣхъ отворили Бебешко-то си училище, управявано отъ нѣкого си Боре, и сполучихъ да въведжътъ въ него за вѣспитаници доста много отъ вредомъ млады Българчета, кои-то като попрѣгтовихъ до пѣйдѣ, основахъ и издаваніе-то на вѣстникъ България, уряжданъ отъ тѣхъ подъ надзора на пропагандата въ лице-то на Боре и други-ты Лазаристы. Колко-то браняше отъ една страна народните интереси той вѣстникъ, толкози отъ друга ся силаше пажъ да убѣди Българи-ты че не тряба да ся надѣйтъ за никаквъ отстъпка отъ Гърци-ты, ами едничко-то срѣдство за избавваніе-то имъ отъ тѣхъ е да припознашъ за свой духовенъ началникъ и отецъ